

ПЕСНИКОВ
ИЗБОР

Милушин ПЕТРОВИЋ

НЕРАЗУМНЕ. 1983.

ВЛАЖНА УСНА.

Дирне.
Предмет. Пажње.
Нема. Има.
Јабукe. Јабукe,
има. Бога.
Бога.
Влажна усна, створи, створи.
План. Стави,
под паску.
Сан.
У
рупу
уђе.
Жуто пиле.
Плива.
Половична, гнусна,
реченица.
Кроз шунљину, светску, курву, путује.
Дружба црва.
Пита.
Стихија.

ТАТА НЕ ЈАНИМА

Јако

Дано

Губе

Криво

Мило

Жељиво

Криво

Криво

Криво

Криво

У јавно

Криво

Криво

Својој души, својој души, својој души.

Отворено криво

Криво. Црв. Пажња. Да.

Криво бидејќи

Криво

Ако има, бидејќи

Ова е о. Криво

Криво

ЛОСТ ГИВА

У јавно, криво

Криво, криво

Криво

ЛОСТ

У јавно

Криво, криво, криво. Мирно. Да.

Криво. Криво

Криво, криво

Криво

Криво у јавно, криво

Криво

Криво

Криво. Криво

Криво

Криво, криво

Криво

Криво

Криво

Криво

Криво

Криво

Криво

ШТА МЕ ЗАНИМА.

Мислим.
Дрво.
Гребе.
Непце.
Мами.
Жељицу,
власт.
Хушка.
Хупац.
Удаљен.
У, светском,
чуну.
Моли.
Соко. Лупа, лупа. Крилима лупа. Соко.
Отворио, кљуи.
Болаи. Црв. Падне. Да л.
Мислио бих, и,
дрво.
Ал тама. Безнад.
Он се, о, чудно,
изгубио.

ГОСТ ГУТАЧ.

У библиотеци, међу
књигама мрачним,
виси.
Гост.
У кутији.
Планински ваздух. Мирује. Уд.
Мили. Кобац.
На огледалу,
праотац.
Кудка у прозорску рупу.
Вила.
Кличе.
Наслов. Трули.
Алатка.
Љушти белег.
Алатка.
Бледи.
Јаје. Масно,
тело.
Гута.
Гост.

КОНАЧИШТЕ.

Ударио, зид. Узхода. Пробушио ухо.

Ухода.

Извадио чизме.

Ухода.

Увија, платно.

Мирно.

Посматра.

Сенку.

Повећава.

Грло.

Гули.

Рупу.

Врти. У реченици.

Ишчупао, жилу.

У камену. Оловка.

Исписује

књигу.

У жбуну.

Око, отворено. Пластично.

Семе.

Лабуда.

ДОМОВИНА У ГРЛУ. И ДРУГИ СВЕТ.

Власник домовине. Скаче. Каже.

Ломим.

Чврсто тело.

Није.

Кажем.

Маштач.

Душегубац.

Зове у страну. Слово.

Гуши.

Други власник.

Њише.

Споменик.

Чува причу,

копију.

Левак.

На усни. Звер.

Репата.

Публика. У

шуми. Друга шума.

Иза шуме.

Лепо растиње.

ТАЈНО. ДРВО.

У шуми. Дан.
 Гле. Рука,
 ужас.
 Угашен. Угљен. Мит. Клицоноша.
 Медвед.
 Стоји.
 Кушач.
 Неменљив. Лебди.
 Глава.
 Одвојена, слика.
 Загонетка.
 Расте.
 Вео. Прекрива.
 Предмет.
 Лети.
 Тајно дрво.
 Пада.
 Шума.
 Пада.
 Штит.
 Башта, потоња.

КОНВЕРЗИТЕ

У шуми. Дан. У шуми. Дан.
 Рука. Рука.
 ужас. ужас.
 Угашен. Угљен. Мит. Клицоноша. Угашен. Угљен. Мит. Клицоноша.
 Медвед. Медвед.
 Стоји. Стоји.
 Кушач. Кушач.
 Неменљив. Лебди. Неменљив. Лебди.
 Глава. Глава.
 Одвојена, слика. Одвојена, слика.
 Загонетка. Загонетка.
 Расте. Расте.
 Вео. Прекрива. Вео. Прекрива.
 Предмет. Предмет.
 Лети. Лети.
 Тајно дрво. Тајно дрво.
 Пада. Пада.
 Шума. Шума.
 Пада. Пада.
 Штит. Штит.
 Башта, потоња. Башта, потоња.

ЛАКИ ПОТРЕС.

Реч, латинска. Препртана. Тачка.
 Уједно. Отварач.
 за насловну реченицу.
 Осматрач.
 На улици.
 Гужва. Хартију. Гурне у рупу.
 Решење. У првом,
 онда, у другом,
 онда у другом,
 плану.
 Опсерваторија,
 у чулу.
 Сведок. Мирише,
 тубу.
 Своди, причу,
 на усну,
 на удицу. У
 туђу душу.
 Пустн.
 Шрафчић.
 Помилуј.

ДОМОВИНА У ТУД. И ДРУГИ СВЕТИ

Реч, латинска. Препртана. Тачка. Реч, латинска. Препртана. Тачка.
 Уједно. Отварач. Уједно. Отварач.
 за насловну реченицу. за насловну реченицу.
 Осматрач. Осматрач.
 На улици. На улици.
 Гужва. Хартију. Гурне у рупу. Гужва. Хартију. Гурне у рупу.
 Решење. У првом, онда, у другом, онда у другом, плану. Решење. У првом, онда, у другом, онда у другом, плану.
 Опсерваторија, у чулу. Опсерваторија, у чулу.
 Сведок. Мирише, тубу. Сведок. Мирише, тубу.
 Своди, причу, на усну, на удицу. У туђу душу. Своди, причу, на усну, на удицу. У туђу душу.
 Пустн. Пустн.
 Шрафчић. Шрафчић.
 Помилуј. Помилуј.

ПЕЧАТ.

Мастило, смер. Кућно огњиште. Бледи.
Многокрака.
Звезда.
Клија.
Тама.
Пуца. Грешна.
Извија, лице. Бледи.
Вуна. Свила.
Памук.
Ружица трнова. Боде.
Хартија.
Свежа,
крв.
Под лупом.
Број.
Указ.
Овај,
онај.
Устанак.
У кући. Светски,
дим.

ЈАБУКА ЈАГЊЕ.

Машга. Пише, о збитију.
Укочен.
Гледам.
Алатку.
Трошну.
Сијалицу,
усмерава.
Кривац.
Куцне.
Чашу.
Види.
У башги.
Особље, помоћно.
Душе, друштвене.
На усни.
Лепљиви.
Видар.
Успорава рад.
Друкчије.
Тутњи. Јагње.
Јабука.

СТРАХ.

Тањиш, братац, шупље дрво. Страх.
Хуји.
Бележница. Ода.
Махнита.
У леглу.
Идол.
Дрво, свеотровно. Нестане.
Усна.
Певне.
Саучесник.
Њушка.
Клицу.
Боцка.
Кобац.
Махне. Махне.
Марамидом.
Брише,
дрво. У рупи.
Почетник.
Хуји.
Буна.

УЗДА УЗДА.

Зна бајку.
О ножу.
Снева.
Дрво.
Тамо,
бива.
Соко. Циљ,
номерљив.
У небу.
Узду види.
У рупици. Вири. Длака. Клизне.
Мисао.
Затегнута.
Лети,
васељеном.
Узда.
Лети. Нож.
За уздом.
Лети,
дрво.
И предмет.

ЦРНА РУКОТВОРИНА.

Сад, пиши. Пишти.
Истоветна
порука.
Опог, који даје налог. И
другог. Који записује.
Ах, искривљен, ах
искривљен, на
усии.
Гњурач.
Умилни.
А месинг. А влакно, страсника. Бело.
Весло. Оруђе,
гаме.
Душа.
Узда.
А, сјајна. Узда. Дозива.
У
рупу.
Дођи.
Пиле.
Ако није, шта је.

ЗУБ.

Да сам, о, увео, у ред, у
стање, стање,
о, да сам,
сићушно јаје.
Бекета.
Гризе.
Зуб.
Буши кошницу.
Сиса.
Лист.
Пали.
Стеже кључ. У
души.
Вест.
Лажна.
Вест.
О да сам, нисам.
Хулио.
О, колико.
Био.
Фин.

УБЕДЉИВА, НОТА.

Мало јада мора да кане. У котлић.

Баца врацбу.

У попару.

Цицибане.

У попару.

Вранче.

Лизни.

Со.

Ух.

Удаљи, пипталицу.

Усну.

Дај.

Грло.

Гута оков.

Раскршће. Светли.

Гушчје перо, на носу,

марамица, лети, марамица,

лети, о ноћи,

о

клизни,

музико.

ЧАСКОМ.

Башту, часком, забавну, населе мухе,

лепе, прне,

мудре.

Е, ноћи. Часком.

Клавир бије, клавир.

Алфа.

Носи барјак. Под

барјаком. Бујно,

видим, море.

Од хартије.

Стидне.

Шта раде мухе, и хартија, скачу л, вршће л,

провидне.

Оне,

на удици. Оне, мрсне, везиље.

Голуждре.

Можеш појести.

Часком.

Измиле.

Друге бубице, и бубице друге,

измиле верне бубице.

КРАЈЊИ.

План. Иште.
Такмац.
Има л, врх.
Има л, такмац, лучу.
Има л.
Земан.
А. Шенбергов.
Костим.
Штити.
Црву
гусеницу.
Гута.
Упутство.
Читам. Црвен.
Текст. Трљам,
дно хартије.
Измиче.
Косилица.
Златна.
Жетва. Стиже,
жетвица.

ЛЕПА. ЛЕПА. БУШИЛИЦА.

Вршилац радне задаће.
Вреба.
Жртву. Куша.
Домаћин.
Чисти.
Огњиште.
Скаче. Из куће. Види,
матрицу.
Поље.
Љуби.
Првенац.
Постаје.
Овчица, на мору.
Види,
руку,
радника, вештог. Који
утискује куршум.
У складно штвно.
Уводи.
Лепу бушилицу,
лепу бушилицу.

ПОРТРЕТ. ЧОВЕКА.

Рекао бих. Дан. Други. Окривљени. Ћути.
Беспуће.
Голо.
Лице. Прска.
Преисторија. Напета. Ваши.
Усправни социјал
демократ.
Ал гега.
Власт.
Власт. Буја,
у трбуху.
Лихвар.
Враћа кормило. У
првотан
саи.
Гура. Самца.
Цеди.
Осицу.
Осицу.
Љуби.
Кућни, праг.

ЧОВЕК. КОМИЧАР.

Скрива.
Буњило.
Шта скрива. Дупли поглед, у свет. У
сферу. Јури. Прах,
прах.
Заклања. Колону.
Кида.
Средишни део,
проче.
О комичару.
Е сад, треба почети,
ту. Утемељити суд.
Вепра.
Видети.
Капију рупе.
У вечности. Подражавалац, мухе,
муха.
Товљеница.
Иза твораштва,
вири.
Билчица.

ЛЕПАК.

У ваздуху. Црвена коњица.
Дели, хлеб. Расте.
Домаћин.
Пере.
Стопало.
Гази, земљу.
Гази.
Воду.
Уноси,
у небо.
Усну.
Милује. Отац, у коми.
Беседи.
На коленима. Господе.
Пусти.
Лепак.
Смрти. Пусти,
пусти.
Жбуи.
У огњу. Вришти, вришти, вришти. У прозору.
Осмехнут.

СУХА. УСНА.

Њише, њише, њише, њише, њише, њише, њише
пламен. Носни
гугут.
није мамац.
Читак.
Текст.
Пао.
Из ваздуха.
Сиснуо.
Буђ.
Заједничку. Мисао. Вратио.
У тридесету.
Из XIV
века. Жуто
пиле. Ускаче. У
плаву чорбу.
Ускаче.
С алатком о врату.
Труби. Зпак,
животни.
Полетушац.

Проблем издвајања *Неразумних* није у томе што су оне нејасне, нарочито сведене; ни зато што су њихови делови међусобно веома слични. Ни што се све речи у њима скушљају, и смањују. Ни зато што су осушене, на ветру. Ни што не објашњавају. Ни зато што не производе сасвим јаспе емоције. Ни што нису разумеле, у потпуности, пискаву, поруку, »двојника«. Ни што оне, помоћу двоструке усне, усисавају оно што је било, што јесте и што ће бити. Ни зато што су поништиле *Главу*, *Промену*, *Свраб*, и постале жртвене, манипулативне. Ни што су, преплетене, установиле »двоглаво чудовиште« без живота. Ни зато што се у њима мења температура, без застоја, а не постиже циљ: апстрактно лелујање. Ни што, помоћу математичке формуле, остају аутономне. Ни зато што су споре; ни што се смирују, опструктивне, у средини поруге, и губе, непропадљиве, и пуцају. Ни зато што њихова реалност улази у туђу душу, пресветлу. Ни што су, одстрањене, губиле из вида два питања: зашто, куда. Ни зато што сам »у њих све ставио«, јер су оне левак; ни што је из њих све исцурело, и у други, суд, се улило. Па ни зато што су утемељене на идеји о неподношљивом завршетку.

Да се постави проблем о издвајању *Неразумних*, нужно би било: да се крочи у сенку; затамни оно што је већ тамно; закључа оно што је затворено; подигне оно што је уздигнуто. На све мањем простору. А време, ако је некакву улогу играло, да се узме само као ишчекивање.

1994, мај

Милутин Петровић